

Rolnr. 12/00049
**Hof Arnhem-
Leeuwarden**

AWR

AWR: Geen cassatie in zaak berekening passende rente over in strijd met EU-recht geheven BPM.

Intrekking beroepschrift in cassatie van 10 juli 2014, nr. DGB 2014-3538, n.a.v. Uitspraak Hof Arnhem-Leeuwarden van 1 april 2014, nr. 12/00049, ECLI:NL:GHARL:2014:2682

B kocht in 2009 en een gebruikte Volkswagen in het buitenland. In 2010 diende hij zijn aangifte BPM in naar een berekend bedrag van € 3209. In afwijking hiervan heeft de inspecteur een betaalbericht BPM gestuurd ten bedrage van € 3288. B diende een bezwaarschrift in tegen de betaling van dat bedrag en ging na afwijzing in beroep. De rechtbank kende een vermindering van € 79 toe én een integrale proceskostenvergoeding.

In hoger beroep heeft de inspecteur zich – gelet op het arrest HR 2 maart 2012, nr. 11/00785, ECLI:NL:HR:2012:BV7393 – neergelegd bij het standpunt van B dat de verschuldigde BPM moet worden verminderd tot € 2804. In geschil is slechts nog of B recht heeft op een bovenforfaitaire vergoeding van de proceskosten. Verder is in geschil of hij recht heeft op een bovenwettelijke schadevergoeding ivm het geleden renteverlies.

Het hof oordeelt dat X recht heeft op een vergoeding van werkelijke kosten. Het verhogen van een bedrag aan te betalen belasting zonder gelijktijdige oplegging van een naheffingsaanslag is een bijzondere omstandigheid als bedoeld in art. 2, lid 3, van het Besluit. Ook voor de gehele hogerberoepsfase is volgens het hof sprake van een bijzondere omstandigheid. In de beroepsfase heeft de inspecteur terecht erkend dat sprake was van bijzondere omstandigheden. In hoger beroep is hij daarop teruggekomen. Dat B met zijn gemachtigde als ‘no cure-no pay’ te kenschetsen afspraken heeft gemaakt, staat niet aan de toekenning van een vergoeding in de weg (vgl. HR 7 oktober 2011, nr. 10/05199, ECLI:NL:HR:2011:BT6841).

Tussen partijen is niet in geschil dat de belasting in strijd met het gemeenschapsrecht is geheven. B heeft daarom recht op een passende vergoeding voor het verlies dat hij als gevolg van de onverschuldigde betaling van belasting heeft geleden. Naar het oordeel van het Hof voldoen de in art. 30f, lid 5, AWR (tekst 2012) en in art. 30hb, AWR (tekst 2013) neergelegde rentevoeten aan dit vereiste. Dit is anders voor de in art. 30f, lid 3, letter d, onder 2, AWR (tekst 2012) neergelegde termijn. Toepassing van het arrest Irimie (HvJ, 18 april 2013, C-565/11) brengt mee dat rente moet worden vergoed over het tijdvak dat aanvangt

op de dag na die van de betaling van de onverschuldigde BPM en eindigt op de dag waarop het betreffende bedrag wordt terugbetaald.

De staatssecretaris trekt zijn beroepschrift in cassatie in. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het oordeel van het Hof dat sprake is van bijzondere omstandigheden die een integrale proceskostenvergoeding rechtvaardigen is van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk en in cassatie niet aantastbaar. Dit geldt ook voor de omvang van de proceskosten.

Het Hof acht de regeling van artikel 30f, vijfde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) (2012) en artikel 30hb van de AWR (2013) juist, behoudens de termijn van artikel 30f, derde lid, onderdeel d, ten tweede, van de AWR (2012). Gelet op HvJ EU 18 april 2013, zaak C-565/11 (Irimie), ECLI:EU:C:2013:250, moet rente worden vergoed over het tijdvak dat aanvangt op de dag na die van de betaling van de onverschuldigde BPM en eindigt op de dag waarop het betreffende bedrag wordt terugbetaald.

Met 's Hofs oordeel kan ik mij verenigen. De Belastingdienst kan deze uitspraak als richtsnoer gebruiken in overeenkomstige kwesties. Dit houdt kort gezegd in dat vooruitlopend op wetgeving de Belastingdienst ambtshalve of op verzoek rente vergoedt in gevallen waarin in strijd met het recht van de Europese Unie belasting is geheven. De Belastingdienst vergoedt deze rente ter hoogte van de invorderingsrente vanaf de datum van betaling van de ten onrechte geheven belasting tot aan de datum van terugbetaling, voor zover er nog geen belastingrente en invorderingsrente is vergoed. Wellicht ten overvloede wijs ik er nog op dat conform paragraaf 17 van het Besluit Fiscaal Bestuursrecht op onherroepelijk vaststaande belastingaanslagen en voldoeningen en afdrachten op aangifte niet wordt teruggekomen.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN,
namens deze,